

Kytarové zkreslení

SOURCE AUDIO SOUNDBLOX CLASSIC DISTORTION PRO

Ronald Hackermann
ronald.h@music-store.cz

V dnešní době není nijak lehké najít tu správnou krabičku, jež vám udělá zkreslení, které vám vezme dech. Ne, že by jich bylo na trhu málo – spíše naopak. Ale je dost těžké vybrat si tak, abyste byli beze zbytku spokojeni. Jelikož efekty typu overdrive nebo distortion tvoří často samotné jádro zvuku, bývají požadavky na kvalitu obvykle vyšší, než je tomu u mnoha jiných, jen příležitostně používaných efektů.

Samozřejmě chcete v první řadě cosi, co bude lahodit uchu, ale zároveň také něco originálního, co nemá „každý druhý“. A v neposlední řadě často také potřebujete skutečně široký výběr možností, protože si ve své rozmlsanosti nevystačíte jen s jedním typem zvuku. Nebo přímo potřebujete větší možnosti proto, abyste byli schopni splnit očekávání na vás kladená, zvláště pokud se věnujete profesionální hudební praxi, či více různým projektům od blues až po metal nebo moderní rock, a nebo konečně pokud jen vyžadujete pestřejší projev.

Zařízení Classic Distortion firmy Source Audio je právě tím zařízením, které vám všechna tato přání může splnit. Patří do řady efektů Soundblox Pro, tedy do řady pro náročnější uživatele. Tyto efekty

mají společnou nejen základní technologii tvorby zvuku, ale také nabídku široké palety zvukových možností a navíc i široké palety možností ovládní. Zaměření tohoto modelu je specifické v tom, že zvukově směřuje do vod klasičtějších zvuků, inspirovaných známými a stále velice vyhledávanými zkreslovacími efekty typu distortion či fuzz. Nabízí tak celkem čtyři zkreslení vycházející ze zvuků populárních elektronkových zesilovačů, a dalších osm zkreslení, která jsou inspirována efekty typu fuzz nebo overdrive. Patří mezi ně také režim Clean Boost pro čisté zesílení signálu pro lepší vybuzení lampové hlavy a zároveň pro dobarvení pomocí sedmipásmového ekvalizéru, který nabídne možnosti detailního nastavení zvukového charakteru pro kterýkoliv režim. Neznamená to však, že byste s pomocí nabíze-

ných variant zkreslení a ovládacích prvků nemohli získat také moderní, agresivnější zvuky.

Soundblox Pro Classic Distortion je kombinací moderní technologie, založené na 56bitovém procesoru navrženém inženýry této firmy a na kvalitních 24bitových převodnících a důkladné analýzy zvuku nejpopulárnějších zkreslovacích pedálů. Samotní autoři, kteří návrhu a vyladění algoritmů věnovali něco kolem pěti let práce, přitom tvrdí, že tyto zvuky sloužily spíše jako inspirace nebo základ, údajně se však nemá jednat o pouhé bezduché kopie.

Výrobce přitom moderní technologie nevyužívá pouze k tvorbě, respektive ke zpracování zvuku, ale také pro ovládání, takže tato krabička nabízí

**Doporučená
cena:** 5 449,- Kč

Distributor: Warwick Music Equipment
Trading (Praha CZ) s.r.o.
Spálená 23, 110 00 Praha 1
tel.: 224-932-381
info@warwick.cz, www.warwick.cz

zajímavé možnosti rozšíření včetně tzv. Sound Morphingu či Motion Control, tedy kontrolu pohybem ruky s využitím speciálního ovladače, což považuji za velmi působivou specialitu této značky. Zařízení podporuje také MIDI a nabízí tři podlahové spínače a šest presetů pro uložení nastavených zvuků, na druhé straně ale umožňuje tzv. aktivní analogový bypass, který má zaručit, že nedojde k degradaci signálu, který zcela obchází digitální část efektu.

ZÁKLADNÍ MOŽNOSTI

S produkty této značky jste měli na stránkách tohoto časopisu možnost se už nejednou setkat, zájemcům o podobné záležitosti proto jistě neušel zejména test napohled podobné krabičky téhož tvaru, pouze v bleděmodrém, s názvem

Multiwave Distortion. Ta je orientována na, dá se říci, méně tradiční modernější zvuky. Classic Distortion tento produkt připomíná už rozložením základních ovládacích prvků a možností, najdete zde však některé odlišnosti. Celkové provedení je navzdory své orientaci na klasická zkruslení velmi originální, moderní a neváhám říci stylové.

Šasi je rozděleno do dvou bloků, z nichž jeden nabízí trojici nožních ovladačů doplněných vizuální signalizací LED a druhý pak o sadu zvukových ovladačů. Mezi nimi je centrálně umístěn otočný přepínač Effect, jímž si zvolíte základní zvukový mód - ty jsou kolem dokola přehledně popsány, volba je indikována prstencem z LED. Vlevo od něj jsou dva ovladače Drive, odlišené označením 1 a 2.

Po pravé straně ovládacího bloku jsou umístěny potenciometry Midrange pro nastavení úrovně středových frekvencí (+/- 12 dB) a Output, tedy výstupní úroveň. Kromě toho je pod přepínačem režimů také umístěn zmíněný sedmipásmový ekvalizér, který sestává z příslušného počtu sloupců LED pro jednotlivá pásma (62, 125, 250 a 500 Hz, 1, 2 a 4 kHz), dvou tlačítek pro přepínání mezi pásmy a jednoho potenciometru pro nastavení úrovně v právě aktivním pásmu. Rozsah nastavení je opět +/- 12 dB. Originální i praktické je, že úroveň daného pásma je vizuálně rozlišována i mírou jasu LED v jednotlivých sloupcích (sestavují totiž pouze z 5 LED a nastavení úrovně se provádí v krocích po 1 dB).

Z hlediska praktického zvyšuje použitelnost takto flexibilního efektu také to, že umožňuje uložit si nastavené zvuky do celkem šesti presetů. Ty jsou rozděleny do dvou bank po třech (mezi nimi přepínáte tlačítkem Preset Bank), mezi zvuky zvolené trojice pak můžete libovolně přepínat třemi pedály. Ovládání je v tomto směru velice pohodlné. Uložené zvuky můžete v rámci presetů ale i kopírovat, tedy pokud byste své "vzorky" chtěli z nějakého důvodu přeargimentovat. V každém presetu je uloženo také aktuální nastavení ekvalizéru.

Další možnosti kytaristovu hernímu vyjádření poskytuje zadní panel. Kromě základního vstupu a výstupu pro kytaru tu totiž najdete také vstup pro MIDI, s jehož pomocí

<http://www.sourceaudio.net/videos/post/tech-talk-soundblox-classic-pro/>

Náročnějším zájemcům o technické pozadí Classic Distortion Pro doporučujeme video, jehož hlavními protagonisty jsou vývojáři a inženýři firmy Source Audio.

můžete buďto kontinuálně ovládat základní parametry (vše kromě grafického ekvalizéru) nebo externě přepínat presety. Je zde i konektor pro expression pedál, s nímž budete moci provádět tzv. morphing, jenž dovoluje plynulý přechod mezi dvěma presety s různými přednastavenými zvuky.

Velmi příjemnou inovací je pak možnost připojení doplňkového ovladače Hot Hand na ruku, se kterým můžete pohybem kontrolovat parametry efektů Source Audio v reálném čase – zadní panel přitom obsahuje vstup a navíc i výstup, který můžete propojit do dalších efektů této značky tak, aby se signál ovladače předával i do nich.

V případě tohoto distortionu můžete bezdrátový prstýnek Hot Hand použít

k ovládání parametru Drive. U každého presetu si pak lze nastavit, zda Hot Hand aktivovat, nebo ne, a dokonce jej i kalibrovat, aby se vám snáze používal. Je také možné nastavit osu ovládání – Hot Hand totiž reaguje na směr pohybu ruky. Mimochodem, 9V síťový adaptér je součástí balení.

ZVUKOVÁ PALETA

Po zapnutí krabičky (či spíše krabice) si můžete nejprve vybrat ze základních zvukových režimů. Co konkrétně tedy máme v nabídce? Vezmeme to hezky po směru hodinových ručiček: Tube Drive reprezentuje "zlatý standard" kytarového zvuku – evokuje nadrajovaný lampáč z marshallovského vrhu, který nabídne příjemný a jiskřivý overdrive. Pokud vám nic dalšího nebude fungovat, pokud zkrátka nebudete vědět

kudy kam, právě on bude tou jistotou, na kterou si je možné vždycky vsadit. Smooth Tube pak nabízí odlišný charakter, který je založený na preampu typu Mesa Boogie, s typickým zabarvením středů i strukturou gainu. Power Stage vychází z Fulltone Distortion Pro, zatímco Crunch Tube představuje agresivní "elektronový" distortion z kuchyně samotného Source Audio. Další módy evokují své předlohy už svým samotným názvem: TS9000 se zhlíží v Tube Screameru, který je označován jako zlatý grál křabičkových zesilovačů s typicky výraznými středy; Big Pi vás vezme do světa fuzzu (Big Muff Pi); El Raton vychází z ProCo Rat; Fuzz Facade rovná se Dallas Arbiter Fuzz Face; Bender emuluje Tone Bender Mk II (fuzz, který proslavil například Jimmy Page); Metal je další originál Source Audio, více výšek a basů, zvuk tak trochu do V; a konečně Octave Fuzz nabízí fuzz efekt typu Octavia, který přidává vyšší oktávu.

Je vidět, že stylově je záběr efektu maximálně široký a kterýkoliv z nabízených módů nadejde využití v adekvátním stylu. Mě osobně příjemně překvapily hlavně Tube Drive, Smooth Tube a originální Crunch Tube. Z "krabičkových" zvuků bych neopovrhl „interpretacemi“ zvuků Tube Screameru nebo ProCo Rat, které, jak už bylo zmíněno, nejsou úplně přesnou kopií předloh, ale rozhodně mají něco do sebe. Pomocí skvělého Octave se snadno přenesete do hendrixovských vod. Efekt vám krásně obohatí sólovou nebo melodickou hru

chrlením vyšších harmonických, až jakoby náběhem do vazby, jako kdybyste stáli před zesilovačem vytočeným na maximum.

Dva potenciometry Drive 1 a 2 nabízejí už samy o sobě velkou škálu možností toho, jak zvuk nastavit. „Proč to?“ může se někdo zeptat. Jednoduše proto, že mnohé zkreslovací efekty či obvody zkreslují signál v několika fázích či bodech, což výrobce u tohoto zařízení emuluje kaskádovým zapojením dvou zkreslovacích obvodů se samostatnými ovladači míry zkreslení. Můžete si je představit jako ovladače gainu Pre a Post, které najdete na některých lampových hlavách či preampech. S jejich pomocí můžete vyvážit někdy poněkud protichůdné požadavky na to, aby byl zvuk na jedné straně dostatečně zkreslený, šňavnatý a hutný a na druhé straně konkrétní a čitelný, s precizním atakem například při rychlejších vyhrávkách trsátkem.

V tomto směru je třeba trochu experimentovat – stejnou míru zkreslení totiž vytvoříte různými kombinacemi Drive 1 a 2, typicky buď vyšším zkreslením na prvním stupni, spolu s nižším zkreslením na stupni druhém, nebo oběma na stejné nižší úrovni, nicméně zvuk bude mít pokaždé trochu jiný charakter, a to jak co do skladby harmonických i co do celkové hutnosti, tak také co do čitelnosti a přesnosti, včetně ataku. Například první zmíněná varianta nastavení umožní získat typický high gainový zvuk, možná však zjistíte, že je prakticky nemožné zbavit

Jeff McAlack předvádí možnosti pedálu Classic Distortion Pro.

<http://www.sourceaudio.net/videos/post/soundblox-pro-classic-distortion-demo/>

se pomocí korekcí zahuhlanosti tónu, aniž byste tím ze zvuku ztratili některé důležité frekvence. Trpělivým kombinováním obou ovladačů ovšem můžete dosáhnout maximální štavnosti a zároveň údernosti zvuku. Možností je nepřeberně, což je jistě více, než skvělé.

Velmi příjemným překvapením také byly možnosti ekvalizace. Někoho také možná překvapí přítomnost potenciometru Midrange, nicméně jde ze strany výrobce o velmi promyšlený tah, protože nastavení středů je u zkreslených zvuků kriticky důležitou záležitostí. Nutno říci, že ovladač Midrange je, co se celkové architektury obvodu týče, zařazen mezi dvěma stupni zkreslení, tedy má vliv na signál ještě předtím, než projde druhým distortion obvodem, což do značné míry ovlivňuje charakter zkreslení v něm. Navíc je u různých módů frekvenčně nalaďen vždy odlišně, podle charakteru navoleného distortionu. Platí přitom, že při posílení středů je úroveň signálu vyšší, což ovlivní zkreslení ve druhém stupni. Možná pak bude potřeba ubrat Drive 2, aby se zamezilo „rozpliznutí“ zvuku. (To je ale věc principu efektu, nikoliv nedůslednost výrobce.) Třešničkou na dortu je sedmipásmový ekvalizér, který je zařazen na konci signálového řetězce, kde slouží k finální úpravě zvuku. Pravda, pokud chcete získat klasický zvuk distortionu, není třeba s ním nijak zvlášť hýbat. Na druhé straně jde o velmi užitečný nástroj pro „modelování“ zkresleného zvuku, který může dát vašemu tónu tu správnou šířku a celému efektu tak přidat ještě další rozměr. Celkově jej považuji za zásadní trumf tohoto efektu - je ale dobré dát si při práci s ním trochu na čas.

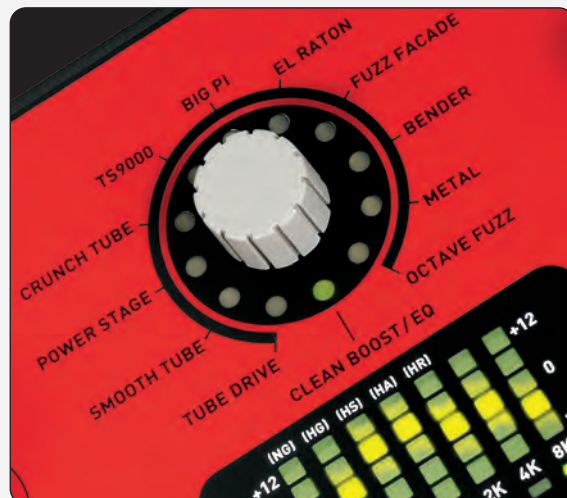
Co se týká speciálních možností ovládání, vyzkoušeli jsme morphing prostřednictvím běžného expression pedálu. Nutno říci, že výsledek je zajímavý. Efekt v podstatě umožňuje plynule přecházet mezi dvěma presety, které jsou uloženy ve dvou bankách v aktuální pozici (tedy k jednomu nožnímu přepínači). Takto vám morphing dává

další možnost rychlé změny používaného efektu, bez toho, abyste museli například rukou měnit banky. Kromě krajních poloh, které nabízejí dva samostatné zvuky buď zcela odlišných typů zkreslení nebo jinak nastaveného jednoho efektu, se jako velmi zajímavé jeví také mezipolohy, které oba zvuky kombinují dohromady, z čehož vyvstávají velmi pěkné a nevšední barvy. „Vychytávka“ jménem Hot Hand slouží v případě tohoto efektu k ovládání míry Drive 1, přičemž nastavením potenciometru určíte maximální úroveň parametru a máváním ruky plynule měníte úroveň, takže vzniká přirozený tremolo efekt. Bez ohledu na jisté „šoumské“ kvality takového stylu kontroly efektu se mi líbí i to, že oproti běžným „strojovým“ tremolům můžete rychlost modulace přizpůsobit náladě a především ji postupně gradovat, jako třeba když tvoříte prsty vibrato.

Efekt jsme vyzkoušeli na několika kytarách (lípa, mahagon, javor) s různými typy snímačů, tedy jak s typem single, tak se středně i více silnými humbuckery Di Marzio (Evolution, Norton) nebo se Seymour Duncan (SH-6), či s aktivními EMG 81. Je třeba říci, že žádný z nabízených efektů - či režimů - není vůbec slabý či jednostranný. Už jen kombinací dvou ovladačů Drive a Midrange můžete najít velkou škálu pěkných poloh u kteréhokoli režimu. Za zmínku pak stojí obecně velmi dobrá dynamika a čitelnost, a to pro běžná kila i při hraní akordů či souzvuků ne zcela typických pro zkreslenou hru (z důvodu rizika nepřijemných pazvuků, které zde při dobrém ladění a intonaci nehrozí). Stejně tak ale nabízí plné a živé tóny pro sóla.

SPOKOJENOST NADE VŠE

Jak závěrem hodnotit tento červený „zázrak“? Nejprve se podíváme na zvuk. Ten je opravdu skvělý, čitelný, průrazný a plný. Classic Distortion nabízí v rámci svých režimů zvukové polohy, které mají kytaristé v oblíbě, ale zároveň i osobitost. Je příjem-

né, že v základu zvuků uslyšíte původní vzory, které stále tvoří stálice na poli kytarových zvuků, nicméně výrobce se nesnaží pouze slepě emulovat, což je proces, který vždy přináší v nějakém směru degradaci, ale skutečně se zvukem zabýval tak, aby to zkrátka hrálo. Přestože tak zvuky CD nevznikaly někde ve vzduchoprázdnu, ale jsou inspirovány „klasikou“, je tento efekt nesporně individualitou.

A nyní se zaměříme, a to bych rád zdůraznil, na ovladatelnost. Zde máte k dispozici jak vychytávky typu morphingu, či ovládání pohybem, ale také promyšlené základní ovládací prvky, které umožňují se zvukem pracovat tak, abyste dosáhli opravdu solidních výsledků. Skvělá je také možnost ukládání presetů v kombinaci s přímým přístupem k nim pomocí tří nožních spínačů.

Classic Distortion tak byl (z pohledu mé zkušenosti) schopen nabídnout velmi přesvědčivé zvuky jak klasického ražení, tak i z rance těch modernějších a dravějších, a to vůbec není nějakou samozřejmostí.

Trh obvykle bývá doslova přesyten „zařízeními-všeuměly“, kteří se tváří, že zvládnou cokoli, ale nakonec jste čas to rádi, když najdete alespoň trochu rozumný kompromis. V Source Audio, zdá se, nepodcenili žádnou oblast, a to se rozhodně cení. S Classic Distortion Pro můžete skutečně „surfovat“ mezi blues, hard rockem i metalem, a to bez toho, abyste museli někdy třeba jen sebe méně trpět. Ne že by to byl ten jediný správný distortion, bez kterého nemůžete žít, ale obdivuji produkty, které jsou dílem takřka uměleckým.

